

Arrest

nr. 154 799 van 19 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*), die allen aan de verzoekende partijen ter kennis werden gebracht op 13 januari 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 februari 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 december 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), die allen aan de verzoekende partijen ter kennis werden gebracht op 13 januari 2015.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissingen betreffen een beslissing waarbij de gemachtigde de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk heeft verklaard, hierna de eerste bestreden beslissing genoemd, twee beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, hierna de tweede en derde bestreden beslissing genoemd en twee beslissingen tot afgifte van een inreisverbod, hierna de vierde en de vijfde bestreden beslissing genoemd.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partijen nalaten enig middel ten aanzien van de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissingen aan te voeren, zodat het gebrek aan enig belang ten aanzien van de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissingen dient te worden vastgesteld conform artikel 39/69 van de vreemdelingenwet.

De eerste bestreden beslissing, zijnde de beslissing waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van die bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de eerste bestreden beslissing een motivering in feite, namelijk dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de verzoekende partijen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestuurshandeling is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. De eerste bestreden beslissing werd formeel gemotiveerd. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

Waar de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht en betogen dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met de aangehaalde elementen als beweerde buitengewone omstandigheden met name het langdurige verblijf, de onredelijke lange procedures, de goede integratie, de bereidheid tot werken en de opgebouwde sociale banden, merkt de Raad op dat uit de in de eerste bestreden beslissing vervatte motieven kan worden afgeleid dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de door de verzoekende partijen aangevoerde elementen, maar heeft geoordeeld dat deze geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de verzoekende partijen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure. Er wordt nog op gewezen dat voormelde omstandigheid die betrekking heeft op de werkbereidheid niet kan verantwoorden waarom de aanvraag in België, en niet in het buitenland, is

ingediend, aldus de Raad van State (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Voorts wijst de gemachtigde in de eerste bestreden beslissing er expliciet op dat voormelde elementen nagenoeg dezelfde zijn als de elementen die werden aangebracht als buitengewone omstandigheden aangebracht ter indiening van hun vorige aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De loutere omstandigheid dat de verzoekende partijen het niet eens zijn met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat niet om de motieven te weerleggen. Zij dienen de motieven in concreto te weerleggen, wat zij echter nalaten te doen. Waar zij stellen dat de huidige aanvraag apart dient bekeken te en beoordeeld te worden en niet enkel verwezen kan worden naar de elementen die al eerder werden aangehaald, merkt de Raad op dat deze kritiek feitelijke grondslag mist, nu de bestreden beslissing verscheidene motieven bevat en op alle aangebrachte elementen als beweerde buitengewone omstandigheden een antwoord geeft in de bestreden beslissing. Opnieuw dient erop te worden gewezen dat een loutere ontkenning en het niet eens zijn, geen weerlegging uitmaakt van de motieven van de eerste bestreden beslissing. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De verzoekende partijen tonen in casu aan de hand van voormeld betoog niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de eerste bestreden beslissing is uitgegaan van een foutieve feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het middel lijkt ongegrond."

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4 Op 11 augustus 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in, waar zij niet alleen vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden.

Ter terechtzitting van 22 september 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 juli 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

"VzP volhardt in het verzoekschrift."

2.5 Voor zover de verzoekende partijen op 11 augustus 2015 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar hebben gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volharden in het verzoekschrift en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 30 juli 2015, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

2.6 Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

Het middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

4. De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET